

SUPPLEMENT

פרשת זכור FOR פיוט A-אדון חסדך

Sephardim do not recite פיוטים during חזרת הש"ץ. However, on days like שבת פרשת זכור, they recite פיוטים but in other sections of the prayer service. The attached פיוט, אדון חסדך, פיוט, authored by Rabbi Yehudah Ha'Levi to be recited on שבת פרשת זכור, is an example of such a פיוט. Three different practices as to where the פיוט of אדון חסדך should be recited can be found. In the version attached hereto, taken from a Spanish Portuguese סידור published in New York in 1826, the instructions provide that the פיוט be recited in the middle of נשמת after the words: מי כמוך and before the words: מציל עני. Current Sephardic סידורים include instructions to recite the פיוט either before or after קריאת התורה. In the Italian Rite, the פיוט is recited after the הפטרה and after reciting the מי שברך for the congregation.

Rabbi Yehudah Leib Maimon in his book: חגים ומועדים shares the following story about the composition of this פיוט. Apparently, Rabbi Yehudah Ha'Levi was having trouble composing a line for the letter "ר" which he wanted to represent the thoughts of בגשן ותרש who plotted against מלך אחשורוש. Rabbi Yehudah Ha'Levi settled on the following:

רחשה אסתר למלך באמרי שפר, בשם מרדכי ונכתב בספר, בקש ונמצא לפני צבי עפר, כי בול הרים ישאו לו.

The Ibn Ezra who was student of Rabbi Yehudah Ha'Levi learned about the problem that Rabbi Yehudah Ha'Levi encountered in composing the line. The Ibn Ezra snuck into the room where the manuscript was lying and inserted a different line:

רצה האחד לשמור כפלים, משמרתו ומשמרת חבירו שתי ידיים, והשני בספל המים, שם שם לו.

Rabbi Yehudah Ha'Levi liked the replacement line so much that he offered his daughter in marriage to the Ibn Ezra. Today some editions of the פיוט include both lines as representing the letter "ר".

The סידור from which the version of the פיוט attached hereto was extracted was published in New York by Solomon Henry Jackson¹. Mr. Jackson is known for being the founder in 1823 of the first Jewish publication in America, an English language monthly, *The Jew*, and is further known as being the first Jewish printer in New York City. His English translation of the פיוט is worth reading if only to see the progress we have made in translating Jewish texts over the past 200 years.

1. The complete סידור can be downloaded from hebrewbooks.org.

סדר התפלות

כמנהג ק"ק ספרדים יו"א

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשס"ט

מתוקן בסדר גארי ויפה והוגה כעיון וברקדוק והשגחה פרטית כאשר
עניי הקורא תחזינה משרים
ק"ו המדקדק התארגן

כהרר אליעזר ב"ר מוהרר שמואל

להרים מכשול ולסקל המסילה ולהסיר כל טעות ושגיאה למען תהיה תפלתנו ערוכה לכל
בשפה ברורה והיה לרצון לפני מלך שומע עתירה ואז נוכח לעלות לציון ברנה
ולומי עולם וכשנים קדמוניות נעבדו ביראה

נו-יארק

תרפ"ט על ידי הצעיר שלמה בן כה"ר צבי הירש ז"ל מלונדון

סנה

ואת רבאי רוח יושיע

לפ"ק

THE FORM
OF
DAILY PRAYERS,

ACCORDING TO THE CUSTOM

OF THE

SPANISH AND PORTUGUESE JEWS.

AS READ IN THEIR SYNAGOGUES, AND USED IN THEIR FAMILIES.

Translated into English from the Hebrew. by

SOLOMON HENRY JACKSON.

The Hebrew Text carefully Revised and Corrected by

E. S. LAZARUS.

FIRST EDITION.

NEW-YORK:

**PRINTED BY S. H. JACKSON, AT THE HEBREW AND ENGLISH PRINTING
OFFICE, 23 MERCER-STREET.**

.....
A. M. 5586.

1826

פורים

שבת שלמני פורים כשיגע לוי מי כסוד קודם שיאמר מציל עני ואמר

מי כמנה ואין כמנה : מי דומה לך ואין דומה לך :
 ארון חסדה בל יחדל : אמתה מבצר עוז ומגדל : כי היתה
 מעוז להלל : ומחסדה לאביון בצר לו : בימי חרפי
 מקדמוני : כי דבר רוח י והיום אם גרשוני עוני : דודי
 לי ואני לו : גמלני מאז טובות : גלויות ידועות ללכבות :
 גם אם יהיו הצרות קרובות : אשרי כל חוכי לו : דמי
 מתקוממי אזה : ורגלי ארים בדבר כל חוזה : הנה אליהנו
 זה : קונו לו : היום אביעה חירות : היו מני קדם עתידות :
 נפלא בם המבין צפוני סודות : יוצרי מבטן לעבר לו : והי
 בימי אחשורוש : מלך הוקם על כבדוש : נשא ורם על
 כל קצין וראש : וי הניח לו : זמן בשנת שלש למלכותו
 להראות לכל עבדיו תכונתו : ואבני נזר מתנוססות על
 אדמתו : ועפרות זהב לו : חלק לכל בני שושן נתן :
 והקדיש קרואיו בחתן : בחציר גינת ביתן : אזה למושב
 לו : טעם עשות רצון כל איש ויצרו : ואין אונם לאיש
 ין עברו : ולתת לכל שואל די מחסורו : אשר יחסר לו :
 יחד אספו כל הנדרשים : גם ושהי המלכה עשתה
 משתה נשים : ומשתה הנשים כאנשים : שבעת ימים
 יקפרו לו : כטוב לב המלך ביין : אמר להביא לפני את יפת
 העץ : ותמאן בדברו לאמר אין : העזה פניה ותאמר לו :
 לקרובים אליו היושבים עלי כן : שאל ויעצוהו ממוכן : הוא

PUREEM.

On the Sabbath preceding Pureem, when you come to "O Eternal Self Existence! who is like unto thee?" before you say, "who delivereth the poor," say the following.

מי כמוך Who is like unto thee? surely there is not any like thee: who can be compared unto thee? since there is not any to be compared with thee.

אמן (LX.) O Lord! suffer not thy tender mercy to cease; for thy truth is a strong fence, and a tower: the strength of the poor hast thou been, and the refuge of the needy when in trouble. In ancient time, in the days of my youth, the spirit of the Eternal Self Existence spake by me: and although my sins have caused my present captivity, still is my beloved *Creator* mine, and still am I his. The good he hath bountifully bestowed on me heretofore, is fully known to every reflecting mind: therefore, although troubles were near, *still should I say*, happy are they who trust in him. Every prophetic vision assures me, I shall sprinkle the blood of mine adversaries, and exalt my banner: since this is my God, in whom I trust. This day will I explain enigmas; wonderful things, in which the understanding may trace the solution of hidden events anciently ordained by him, who formed me from the womb, and whom I serve. And it came to pass in the days of Ahasuerus, a king exalted, and presiding high above each prince and ruler, as the aspiring fir among the trees, and to whom the Eternal Self Existence had given repose. That he appointed the third year of his reign to display his magnificence to his vassals; when his pavements were inlaid with precious stones, and his floorings were formed of gold. He gave largesses to all the inhabitants of Shushan, and received his guests courteously, as a bridegroom, in the court and garden of the chosen palace of his residence. He decreed that each man should act at pleasure; neither should any one be pressed to drink more wine than he chose; but that every one should be served according to his want and desire. The guests were all assembled, and queen Vashti had also made a feast for the women; and the women's feast, as well as the men's, lasted seven days. When the king's heart being elevated with wine, he commanded *Vashti*, whose beauty charmed the sight, to be brought into his presence: but she peremptorily refused, and with arrogant pride answered him, no! He requested the advice of those who by office were seated near him; when Memuchan professed

המן לפורענות • מוכן • לבו יקבץ און לו : מעצותיו ברח
נתנת • היו לעמי רפואות צפונות • כי לולי אגרות ראשונות •
גם פליטה לא היתה לו : נועין לקרוא לכל-המוני • להביא
כל-יפת תואר לפניו • והנערה אשר תיטב בעיניו • מהור
ימהרנה לו : סנכן ליאיר האיר חרח • ישיש כגבור לרוץ
ארח • טרם מכה צין רפואה פרח • כי הפלא " חסיד לו :
עמו נאמנה הדסה תמה • היא אכתר בת דודו ברה בחמה •
ובמורת אביה ואמה • לקחה מרדכי לו : פגעה חן ותלך
והלום • ותלקח אכתר אל בית המלך גזרת יהלום • ומרדכי
צוה לה לכי לשלום • כי הוא אדניך והשתחוי לו : צדק
לבישה בממלכתה • לא הגידה אכתר עמה ומולדתה • והמלך
אהבה ורב תפארתה • כי מ"י היתה לו : קשברב קשב •
צדור המור • מפרים המלך הקבועים לשמור • והנם חוששים
על המלך לאמר • הבה נתחכמה לו : רחשה אכתר למלך
באמרי שפר • בשם מרדכי ונכתב בספר • בקש ונמצא
לפני צבי עופר • כי בול הרים ישאו לו : שניהם נתלו
על העץ • כי שמע מרדכי לשונם בהועץ : נשקה למלך סם
המות רועץ • אולי יפתה ויכלה לו : תשועה זאת צפתה
לדור אחרון • נכתבה על ספר הזכרון • להיות לו מן
המלך תגמול ויתרון • כי פועל אדם ישלם-לו :

אחר כל-אלה הדברים • אחשורוש את המן הרים •
ונשאהו מעל כל-השרים • ותועפות הרים לו : נמצע
מרדכי מסגור לרשע • נץ עמלק אשר מבטן פישע • זה הוסיף
על חטאתו פשע • לא יאבה " סלוח לו : יום ברעו לו כל-

his council; the same is Haman, who was always prone to mischief, and whose heart was the receptacle of iniquity. The execution of his counsels as laws, were a secret remedy for my people: for had it not been for the first mandate, not a remnant of them had been left. The advice was to publish an edict to his numerous subjects, commanding them to bring every beautiful virgin *found amongst them* to his presence, that he might quickly espouse her, that should prove most pleasing in his sight. *It was then that a branch of JAIR* shone forth with resplendent brightness; *a race who rejoice in virtue* as a strong man to run a race: and thus did the blossoms of the remedy bloom, before the wound was given, for such is the wonderful mercy of the Eternal Self Existent. Under the care of him whose name was Mordecai, was Hadassah, (the same is Esther) educated: a paragon of beauty, and unsullied as the sun: she was his uncle's daughter, and upon the death of her father and mother, he took and adopted her for his own. The looks of Esther conciliated favour, and her captivation continued to increase when she was taken to a palace of the king's, brilliant with diamonds: and Mordecai said to her, go thither in peace, and reverence him, for he is thy lord. Esther was adorned with righteousness throughout her reign; and though she concealed her people and kindred, yet the king loved her, and exalted her dignity; for from the Eternal Self Existent was this impulse to him. Mordecai, *whose fame was as fragrant as a bundle of myrrh*, by his vigilance discovered a conspiracy formed against the king, by the chamberlains appointed to guard him: who said, let us deal wisely in this matter. Esther tenderly whispered this intelligence to the king, in Mordecai's name, and his deposition was recorded in a book: the fact being enquired into, they were caught as the roebuck and the hart *are ensnared* in the mountains, were they seek their food. They both were hanged on a tree, for Mordecai understood the language in which they consulted, when they purposed to mix for the king a deadly draught: which, if they could persuade him to take, they might easily overcome him. This salvation was preserved for the latest generation, written in the book of Chronicles; that he might receive a reward and recompense from the king: thus shall every man's actions be repaid.

THE After all these things, did king Ahasuerus promote Haman, and advance him above all the princes; exalting him as a mountain of strength. But Mordecai refused to bow down to the wicked, who was of the seed of Amalek, who are perverse from the

עבדי המלך • ומרדכי בתומו הולך • בקש לחרחר ריב על
 עם כל וְהַלֵּךְ • עובר ומתעבר על ריב לא לו : יעץ תחבולות
 בשבים בצדו • ויבו בעיניו בגאון חמדו • לשלוח יד במרדכי
 לבדו • בו לדבר יחבל לו : הרבה כסף וזהב לבלי חוק •
 ויאמר בלבו זה עת לשחוק ויבא עצות מרחוק • לרשות
 משכנות לא לו : ויפל פור וידו בגורל הרה • וירא כי באר
 מת אבי התעודה • ולא זכר כי היא עת הלידה • חבלי
 יולדה יבאו לו : דוב אורב יעצוהו רעיוני • וישאל שאלה
 מאדוני • וגם הוא שני אריות שני • ומתלעות לביא לו :
 הן עם אחר גזורו • דמיהם שונות ודתה כל ינצורו • רוח
 יזרעו וסופתה יקצרו • קמה אין לו : הכינותי כסף לגזוק
 יעל • לאבד זה הגוי הנגעל • כל-הברכים אשר לא פרעו
 לבעל • וכל-הפה אשר לא נשק לו : להביא אל גני המלך
 אויב • עשרת אלפים ככרי כסף • ונפש אבה לכל-בית
 יוסף • פעם אחת ולא אשנה לו : ויאמר לו המלך יהי לך
 קנינה • ואת טבעתי על יד ימינה • והעם לעשות בו כטוב
 בעיניך • ובא עד קצו ואין עוזר לו : יצא וסופרי המלך נקראו •
 וכתבו ככל-אשר הורהו • ובכל-עם וְעַם רָצִים יֵצְאוּ •
 שרי הרבש אשר לו : היה דברו נחוץ לאמר • כרם חמר
 ביום אחר לזמור • בשלישה עשר באדר החל וגמור • לא
 אוסיף עוד עבוד לו : קרע מרדכי בגדיו לפני אל • ויצעק
 מר על גולה אריאל • הבנים אין לישראל • אם יורש אין
 לו : סוף טרף שאר המוני • מי נתן למשיכה יעקב למותי •

womb : and this *Haman* was continually adding crimes to his transgressions, so that the Eternal Self Existent would not pardon him. On a day that all the king's servants had bowed down to him, while Mordecai walked upright in conscious innocence, he took occasion from thence to contend with a people, poor and depressed, and to seek an unjust quarrel with them. He devised things to perplex him as thorns in his side : yet he despised in the arrogance of his pride to exert his power against Mordecai alone ; but he that contemns the word of God, shall be destroyed. Having multiplied silver and gold without measure, he thought in his mind, this purposed time of destruction would afford him mirth ; and thence took counsel at a distance, to inherit possessions which were not his due. He cast lots, and his hand fixed on the month Adar ; being that in which the father (1) of the testimony died, but he knew not that in the same he was born. O may the pangs of a woman in travail overtake him ! His inward purposes being those of a bear lying in wait, he asked permission of his lord, that he also might devour with teeth like those of a lion, and like the strong teeth of an old lion ; saying, behold, there is a people, who are gone astray ; whose customs are strange, and who disregard your laws ; wind they sow, and surely they should reap the whirlwind, they raise no grain. I have prepared silver to be sent into thy treasury, to purchase the entire destruction of this abhorred nation : of every one whose knees have not bowed down to Baal, and whose lips have not saluted him. Ten thousand talents of silver shall be sent to increase the king's treasures, if I may exterminate the whole house of Joseph : the blow shall be struck at once, and not repeated. And the king said to him, keep thy wealth, and this my ring I will place on thy right hand, that thou mayest execute thy pleasure on this people, whose end is approaching, and whom none shall aid. He went out, and assembled the king's secretaries, who wrote what he dictated, and despatches were sent to every province, by messengers riding on his camels. His mandate was in haste, saying, I have a vineyard of red wine to be pruned in one day ; on the thirteenth day of Adar, begin, and finish ; for I will not pass it over again. Then Mordecai rent his clothes, and lamented bitterly before God the captivity of Ariel : (2) saying, hath Israel no children ? (3) hath he no heir ? The remnant of our multitude will certainly be destroyed ; but who hath doomed the numbers of Jacob for a spoil, and Israel to plunderers ; unless it be the Eternal Self Existent ;

וישראל לבחזים הלא יי . זו חטאנו לו : נערות אסתר
 הגידה דבר . שמענו צעקה כענים במדבר . ומרדכי
 בלבוש שק עבר . לא ידענו מה היה לו : בגדים שלחה
 להלבישו . ולא קבל ממרירת נפשו . ותשלח להתך לחקור
 ולדרשו . לדעה מה יעשה לו : רוחו הוציא להתך וחוה .
 ופרשת הכסף לפניו שורה . והפתשגן שלח ועל אסתר
 צוה . לבוא אל המלך להתחנן לו : בתשובתה אמרה
 להשיבו . דע כי בן מות אשר לא יקרא ויבא . לבד מאשר
 יושיט לו המלך את שרביט זהבו . בקרב-איש להשתחלות
 לו : יקיר בשמעו דברי הדסה . זעק אהה כי אין מנוסה . זעף
 יי אשא . כי חטאתי לו : שלח לה לאמר אל תדמי . להפלט
 בית המלך מכל-לאמי . כי את האבדי ואולי עמי . אחרי
 נמכר גאלה תהיה לו : ממקום אחר ישלח שלומיו . עושה
 שלום במרומו . כי לא כלו רחמיו . על בן אוהיל לו :
 ותענהו לך כנוס כל-חוכי פדיון . וצומו עלי שלשת ימים
 לילה ויום . ורחמים בקשו מאל נורא ואיום . אל תתנו
 דמי לו : אל נדרש בכל-לב ידרשנו . כי נכמרו רחמיו לעם
 יקראנו . ויאמר עוד זכור אזכרנו . על בן המו מעי לו :
 לבשה חן ביום השלישי ותלך . ותיקר עד מאד בעיני המלך .
 ויבז בכל-אשר הוא מולך . על-כל-אשר יש לו : היפך
 בנשים נטע נעמן . מה שאלתך כי הכל מזומן . ותאמר
 יבא המלך והמן . אל המשתה אשר עשיתי לו : למחר
 קראתם לכוד נכמס . ויצא המן ביום ההוא שמח ונעלם .
 והוא במלכים יתקלס . ורגזים משחק לו : ויבא אוהבו חרש
 אשתו . ויכפר להם כבודו וממשלתו . וגזרה עומרת לעמיתו .
 הוי חמרבה לא לו : יעצוהו עשות עין גבוה חמשים .

he, against whom we have sinned? When Esther's maidens told her this matter, saying, lo! we heard dismal cries like those of the owl in the wilderness; and Mordecai passing by clothed in sack-cloth, but we knew not what ailed him. She sent garments to clothe him, but in the bitterness of his soul he would not receive them; then she sent Hatach to examine and enquire, that she might know what had been done to him. He breathed his complaints to Hatach, and mentioned the sum of money to be given: the edict concerning them he sent, and commanded Esther to go and make supplication to the king. She returned in answer, know, whoever approaches uncalled for, is certainly dead, unless such to whom the king shall stretch forth his golden sceptre, when the person draws near to do him homage. When that estimable *man* heard the words of Hadassah, he exclaimed, alas! there is then no refuge: I must support the anger of the Eternal Self Existent, for I have sinned against him. He sent to her, saying, think not thou shalt escape more than my people, by the protection of the king's palace: for thou wilt perish, but my people may yet, perhaps, find redemption, after they have been sold. From some other place will he send his messengers of peace; for he who maketh peace among his exalted, hath not yet suffered his mercies to cease; I will therefore trust in him. And she answered him, go, gather all those who hope for redemption, and fast for me three days and three nights; and seek mercy from the most high and tremendous God, nor rest in silence. When God is sought, he should be sought with the whole heart, for his mercy is moved unto the people who call on him; for he hath said, (1) I do fully remember him, whence my bowels yearn towards him. On the third day she went, clothed with grace, and appeared exceedingly lovely in the sight of the king; so that he despised every other over whom he reigned, and whom he possessed. He said, thou most beautiful of women, thou lovely plant, what is thy request? for every thing awaits thy command; and she said, may the king come with Haman to the banquet I have prepared for him. On the morrow she invited them again to the hidden secret; and Haman went forth joyous and exulting, that he was ranked with kings, and participated in the sports of princes. He assembled his friends, and Zeresh, his wife; and told them his glory and exaltation, whilst an evil decree hung over him; for woe be to him who increases his store by that which is not his own. They advised him to construct a gallows fifty *cubits* high, to hang

לתלות עליו קדש קדשים • ולהכינו כחפצו מכל-חרשים •
 חרש חכם יבקש לו :

אלהים-עדר צאנו בקר • ותדר שינת המלך עד יהי חוקר •
 בספר הזכרונות והיה בקר • וידע • את אשר לו :
 במצאו דבר מרדכי מפורש • מה נעשה יקר וגדלה דרש •
 ויאמרו כי לא פרש • מה יעשה לו : גלה און המן בדברו •
 מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו • ויען ויגש
 במאמרו • פי כסיל מחתה לו : דבר לערותו בעד מלכים •
 וללכת לפניו אחד מהנסיכים • ולבו במחשבו הולך חשכים •
 ואין נגה לו : השיבו המלך בן דברת • עשה למרדכי
 היהודי ככל-אשר אמרת • כן משפטך אתה חרצת • כמשפט
 הזה יעשה לו : ויטב מרדכי • משמרתו • והמן נדחף •
 ביתו • וייעדו אוהביו ורש אשתו • לבוא לגור לו : ורע
 ישרן זכרו נבוניו • אם יש מרדכי אחד מבני • אשר
 החלות לנפל לפניו • לא תוכל לו : חכמו עודם מדברים
 עמו • וסריסי המלך הבהילוהו להקימו • ולא ראה כי יבא
 יומו • " ישיח לו : טרם כלות משתה הין • אמר המלך
 אל יפת העין • שאלו כי הכל לנגדך כאין • ותבך ותתחנן
 לו : יתן לי • נפשי בשאלתי • ועמי אדני המלך בבקשתי •
 כי נמכרנו לצורך ולא מבריתי • תאות לבו נתת לו : כי מה
 חפצי אחר זה הצער • וכלי הקרב שורת שתי והשער •
 הישאג אריה ביער • וטרף אין לו : לה אמר מי הוא זה
 מכל-אנשי • ואי זה הוא מכל-מגרשי • או מי מנושי • אשר
 מברתי אתכם לו : מהרה לענותו המן זה הרע • אשר
 פרעות בנו צדיק פרע • או לרשע רע • כי גמול ידיו יעשה
 לו : נמלא חמה וקם אל גנו • ובשבו ראהו נפל על בנו :

thereon the most holy saint ; (1) and to prepare it to his mind, he ought to seek for a most able artificer.

אלהים God who sought out his flock, caused the king's sleep to be disturbed, till he had the book of Chronicles searched towards morning ; *by such hidden means* doth the Eternal Self Existent make known who are his. For when he found therein the case of Mordecai recorded, he enquired what honour and dignity had been conferred on him ? to which they answered, it was not known that any thing had been done for him. When this matter met the ear of Haman, *being asked* what shall be done to the man, whom the king delighteth to honour ? he entangled himself by his own dictate ; thus is a fool's mouth the instrument of his own destruction. He commanded to array him in royal apparel, and one of the princes to go before him ; his imagination ran in the dark, no light being afforded him. The king returned, thou hast well said ; then perform the utmost thou hast mentioned, unto Mordecai, the Jew ; according to the judgment thou hast pronounced, according to that judgment shalt thou act towards him. Mordecai then returned to his charge, while Haman hasted to his house, where Zeresch, his wife, and all his friends were assembled, for they came to mourn with him. His wise men well remembered the seed of Jesurun, (2) *and rightly observed*, if Mordecai is one of his sons, before whom thou hast began to fall, thou shalt not prevail against him. While his wise men were yet talking with him, the king's chamberlains came to hasten him away ; but he did not foresee that his evil day was come ; the Eternal Self Existent derided him. Before the banquet of wine was ended, the king said to his beautiful queen, what is thy request ? for every thing is nothing for thee : then she wept, and addressed him thus : then let my life be granted me at my petition, and my people, O my lord, the king ! at my request ; for we are sold to the adversary, who is a stranger to my covenant ; (3) thou hast given him his heart's desire on us. O what delight can I enjoy after such an affliction ? the deadly instruments of war are surely erected at each gate : the lion roars from the wood, and will he not devour his prey ? To her he said, to which of all my men, to which of my exactors, or creditors, have I sold you ? She quickly answered, it is that wicked Haman, who hath thus attempted to revenge himself on a righteous nation ; but woe to the wicked, evil shall befall him, the work of his hands shall be repaid him. Inflamed with wrath, he arose, and went into his gar-

יָגִלוּ שָׁמַיִם עֲזָנוּ • וָאָרֶץ מִתְקַוֶּמֶדָה לוֹ : סָרִיס אַחֵר
גָּלָה חֲסָאָתוֹ • הֵן עֵץ עֲשָׂה לְמַרְדְּכִי בְּבֵיתוֹ : וַיְצִו הַמֶּלֶךְ
לְתַלּוֹתוֹ • עַל הָעֵץ אֲשֶׁר הָכִין לוֹ : עֲמִידָה אַכְתֵּר לְבִקְשׁ עַל
עֲמָה • לְהַשִּׁיב סִפְרֵי הָאֵף וְהַחֲכִמָּה • כִּי נָחַם יְיָ עַל מַכָּה
עֲצוּמָה • וַיִּשָּׁב וַיִּרְפָּא לוֹ : פִּתְשָׁנָה הִכְתֵּב לְהַיּוֹת הַיְּהוּדִים •
לְהַרְוֹג בִּישְׁנָאִיהֶם עֲתִידִים : כִּי נָפַל פָּחַד מַרְדְּכִי עַל הַמּוֹרְדִים •
וַיִּשְׁלוּם הָיָה לוֹ : צִוָּה מַרְדְּכִי עַל עַם לֹא אֱלֹמֶן • מוֹשִׁיעַ וְרֹב
וְנָגִיד וְנֶאֱמָן • וְהַפְקֵד עַל בֵּית הַמֶּן • וְעַד כָּל-אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ :
קִדְשָׁתִי לְצוּרֵי מִזְבֵּחַ • וְאֶבֶן לְבָנָיו מִטְבַּח • בְּעֹן אֲבִיהֶם
הַמִּרְצָח • וְאֵדָה שְׁמוֹת הַיְּלָדִים לוֹ : רִצְעָתִי פִּרְשְׁנִידָתָא וְלִפְּנֵי
אַכְפָּתָא • פּוֹרְתָא אֲדִלָּיָא אֲרִידָתָא פִּרְמִשְׁתָּא • אֲרִיכִי
אֲרִיכִי וַיִּתָּא • גַּם קְבוּרָה לֹא הָיְתָה לוֹ : שׁוֹלֵלָתִי שׁוֹלֵלִי
וְאֲרִיעַ רִיעַ • כִּי עָלָה מִשְׁאֹל אֲבִיוֹן נֹעַ • וַיִּמְלֹט עָנִי מִשְׁנֵעַ •
וַיָּתוֹם וַיֵּאֵן עוֹד לוֹ : תִּכְתֵּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרָן • וּלְבָנֵי בָנִים
תִּהְיֶה לְזִכְרוֹן • וְכָל-הַפּוֹכִיר אוֹתָהּ יֵרוֹן • אֲשֶׁר־הָעַם
שִׁכְּכָה לוֹ :

אָכְלוּ רַעִים שְׁתֵּי וַיִּשְׁכְּרוּ • וַיִּמֵּי הַפּוּרִים בְּשִׁמְחָה שִׁמְרוּ • וְעַם
שִׁמְחָתָם הַאֲבִיוֹנִים זָכְרוּ • וַיִּשְׁלְחוּ מְנוֹת לְאֵץ נָכוֹן לוֹ :
נָסִי אֵל מֵאֵן נִשְׁאֹנִי • וּבִנְבֻכַדְנֶצַּר הַיּוֹם הַעֲבִירוֹנִי • לָכֵן כָּלִיזָתִי
יִסְרוֹנִי • דּוֹם לִי וְהַתְּחוּלָל לוֹ : יוֹם צֵאת פִּרְעֹה אַחֲרֵי •
לְטָרוֹף בְּאֶרֶץ עֲדָרִי • נִצְבּוֹ כְּחֻמָּה מִיָּמִי מִשְׁבָּרִי •
וַתִּגְעֲשׂוּ כִּי חָרָה לוֹ : יֵצֵא צֶר אַחֲרֵי עַם קְדוֹשׁוֹ • וַיִּשְׁלַח
צוֹר עָנְנוּ לְהַפְרִישׁוֹ • לְהַיּוֹת צֵל עַל רֹאשׁוֹ • לְהַצִּיל לוֹ :
הַעֲבִירוּ בִּבְשָׁה וְצָרִי הַחֲרִיד • בֵּינוּ וּבֵין רֹדְפֵי הַכְּרִיד •
וְלַתְּחִינּוֹת מְצוּלָה הוֹרִיד • חוֹקֵק בְּסֻלַּע מִשְׁכָּן לוֹ : וּבִשְׁוֹב

den, and at his return, saw him fallen on the seat ; (1) for heaven revealed his iniquity, and the earth rose against him. One of the chamberlains then discovered his crime, *saying*, behold, he hath erected a gallows in his house, *to hang* Mordecai : then the king commanded that he should be hanged on the tree, which he had prepared for him. Esther rose again to make intercession for her people, that the mischievous decree might be repealed : for God had repented of this dreadful wound, and again healed them. The copy of the writing was then drawn, that the Jews should be ready to avenge themselves of their enemies : thus the dread of Mordecai fell upon the rebels, (2) and he had peace. Thus was Mordecai appointed over the people not widowed, (3) *to be* their saviour, prince, and faithful intercessor, and he was set over the house of Haman, and all that he had. I have sanctified an altar for mine adversaries, and prepared a slaughter for his children, for the iniquity of the murderer, their father ; and these are names of those born to him. I have broken Parshandatha, Dalphon, Aspatha, Poratha, Adalia, Aridatha, Parmashta, Arisai, Aridai, and Vayezatha : neither was burial granted him. I have spoiled my spoilers, and broken those who attempted to break me ; for the dying wretch is risen from the grave, and the poor are escaped from their oppressor, and the fatherless who had none to help him. Let this be written for the latest ages, and be a memorial for our children's children : and whoever mentions it shall rejoice, and say, happy the people with whom it is thus.

אכלו רעים Eat and drink, my companions then, freely, and keep the days of PUREEM with joy : but in your mirth, remember the poor, and send gifts to those who have not of their own. Aforetime the miracles of God have exalted me, and led me through the tempestuous waves of the sea : therefore have my inward parts instructed me to wait on the Eternal Self Existent in silence. On the day that Pharaoh came out after me, to tear my flock like a lion ; the waves stood up as a wall ; and they were shaken, because he was wroth. The enemy went in pursuit of his holy people : but my Rock sent his cloud to separate them ; to be a shade for his head, and to deliver him. He led him through on dry land, whilst he terrified his adversaries. he separated him from his pursuers, and precipitated them into the nethermost depths ; when forming a safe recess for him in the rock. And when the sea re-

כִּים לֵאמֹרנו : נִטְבַּע פֶּרֶעָה וּבִלְ-הֶמוֹנוּ . כִּי הָיָם הַכְּבֵד
מִרְכָּבוֹת גֵּאוֹנוּ . וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכַל לוֹ : דְּהָרוֹת אֲבִירֵי
בְּאֲדָרִים נָפְלוּ . וּבְעוֹפֶרֶת בָּמִים רַבִּים צָלְלוּ . וְדוֹרְשֵׁי
יִשְׁמוֹ יִהְלָלוּ בְּנִבֵּל עֲשׂוֹר וּפְרוּ לוֹ : הֲרָאֵנוּ יָדוֹ הַנִּפְלְאוֹה
עַל שִׁפְתֵּי הָיִם נִדְרָאָה . אִישִׁיָּה לֵּי כִי גָאָה גָאָה . בְּזִמְרוֹת
גִּיּוֹעַ לוֹ : דְּגָלִים עָבְרוּ בִּיבִישָׁה . וּלְפָנֶיהֶם אֵל גִּיעֲרָן בְּקִדּוּשָׁה .
אִזְ שׁוֹדְרוֹ שִׁירָה חֲדָשָׁה . מִי כֻמְכָה בָּאֵלִים :

יאובר מציל עני

ליל פורים

ליל פורים שהוא י ד באדר נכנסים לבית הכנסת ואומרים זה

לְמַנְצַח עַל אֵילַת הַשַּׁחַר . מִזְמוֹר לְדָוִד : אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי לְמֶחָה
עֹזְבֹתֵי . רְחוֹק מִיִּשְׁעֵהִי דִבְרֵי שְׁאֵנִי : אֱלֹהֵי . אֶקְרָא
יִזְמִם וְלֹא תַעֲנֶה . וְלִילָה וְלֹא דוֹמִיָּה לִי : וְאַתָּה קְדוֹשׁ .
יִשָּׁב תְּהַלֹּלֹת יִשְׂרָאֵל : כִּךְ בָּטָחוּ אֲבֹתֵינוּ . בָּטָחוּ וַתִּפְלָטְמוּ
אֵלֶיךָ זַעֲקוֹ וַתִּמְלָטוּ . כִּךְ בָּטָחוּ וְלֹא בֹשׁוּ : וְאַנְכִי תוֹלַעַת וְלֹא
אִישׁ . חֲרַפְתָּ אָדָם וּבְזוּיָעִים : כָּל-רֹאִי יִלְעִינוּ לִי . יִפְטָחוּ
בְּשִׁפְהָ יִנְעוּ רֹאשׁ : גֹּל אֵל יְהוָה יִפְלָטְמוּ . יַצִּירָהוּ כִי
חֲפִץ בּוֹ : כִּי אַתָּה גּוֹחֵי מִבְּטָן . מִבְּטָחִי עַד שְׂדֵי אֲמִי :
עָלֶיךָ הִשְׁלַכְתִּי מִרְחִם . מִבְּטָן אֲמִי אֱלֹהֵי אַתָּה : אֵל הַרְחֵק
מִמֶּנִּי כִי צָרָה קְרוּבָה . כִּי אֵין עֲזָר : כִּכְבוֹנֵי פָרִים רַבִּים .
אֲבִירֵי בִשֵּׁן בְּתִירוֹנִי : פָּצוּ עֲדֵי פִיהֶם . אֲרִיָּה טָרֵף וְשֹׁאֵן :
כַּפִּים נִשְׁפָּכְתִּי וַתִּתְּקֶדְרוּ כָל-עֲצָמוֹתַי . הִיָּה לִבִּי כְרוּג . נִמַּס
בְּתוֹךְ מַעֵי : יָבִישׁ בְּחֶרֶשׁ כְּחִי . וְלִשׁוֹנִי מִדְּבַק מִקְרוֹחִי . וְלַעֲפָר

turned impetuously, Pharaoh and all his numerous host were overwhelmed: for the sea had made heavy his proud chariots: and he perceived he could not prevail over him. The mighty who trod with strength, decreased in vigour: and they sunk like lead in the powerful waters, whilst those who sought the Eternal Self Existent, invoked his name with praise; singing hymns unto him on the psaltery, and ten stringed instruments. He shewed us his wonderful hand on the tremendous sea: O let us sing unto the Eternal Self Existent, for he hath triumphed greatly: with hymns will we shout unto him. Their banners passed through on dry land: and before them went God, fearful in holiness: then they sang a new song, who is like unto thee, among the mighty, O Eternal Self Existence!

[Then say.] Who delivereth the poor, &c.

FORM OF SERVICE FOR THE
EVE OF THE FEAST OF PUREEM.

למנצח To THE CHIEF MUSICIAN UPON AYELETH HASHACHAR. (1)

A PSALM OF DAVID.—My God! my God! why hast thou forsaken me? *why art thou so far from saving me, and from the words of my bitter complaint?* O my God! I cry in the day-time, but thou answerest not: and in the night am I not silent. But thou art holy, O thou who inhabitest the praises of Israel. In thee did our fathers trust: they trusted, and thou didst deliver them. They cried unto thee, and were delivered: in thee they trusted, and were not confounded. But I *am as a reptile*, and not a man: a reproach of men, and despised by all people. All they who see me, scorn me; putting out the lip, and shaking the head. Throw thyself on the Eternal Self Existent, that he may deliver thee; he will deliver him, for he delighteth in him. For thou art he that took me from the womb: thou didst give me hope, *when I hung on my mother's breasts.* I was cast upon thee from the womb: thou art my God from my mother's womb. O be not far from me, for trouble is near; and *there is none to help me.* Many bulls have encompassed me: the strong bulls of Bashan have beset me round. They opened their jaws against me, as a ravenous and roaring lion. I am become as weak as water, and all my bones are dis-jointed: my heart is like wax, it is melted in the midst of my en-

מות השפתי : כי סבבני כלבים • עדת מרעים הקיפתי •
 כארי יד ורגלי : אספר כל עצמותי • המה יביטו יראוי • כי •
 יחקו בגדי להם • ועל לבושי יפילו גור • ואתה יהוה •
 תרחק • אילותי לעזרתי חושה : הצילה מחרב נפשי • מיד •
 כלב יחידתי : הושיעני מפי אריה • ומקרני רמים עניתי •
 אספרה שמך לאחי • בתוך קהל אהללך : יראי יהוה •
 הללוהו • כל זרע יעקב כבודו • וגורו ממנו כל זרע ישראל •
 כי לא בזה ולא שקץ ענות עני • ולא הסתיר פניו ממנו •
 ובשועו אליו שמע : מאתך תהלתי בקהל רב • נדרי אשלם •
 נגד יראוי : יאכלו עניים וישבעו • יהללו יהוה דורשו • יחי •
 לבבכם לעד : יזכרו וישבו • יהוה כל אפסי ארץ • וישתחו •
 לפניך כל משפחות גוים : כי ליהוה המלוכה • ומושל •
 בגוים : אכלו וישתחו כל דשני ארץ • לפניו יכרעו כל •
 ירדני עפר • ונפשו לא חיה : זרע יעבדנו • יספר לאדני •
 לדור : יבאו ויגידו צדקתו • לעם נולד כי עשה :

אומר קדוש לעילא ומתפללים ערבית ואומר על חנסים ואחר כך יהי שם יי מבורך וקדוש לעילא
 וקורין את חסגילה עם ברכותיה ואתה קדוש וקדוש רחוקבך

שיר המעלות לדוד לולי " שהיה לנו • יאמר נא •
 ישראל : לולי " שהיה לנו • בקום עלינו אדם : אי •
 חיים בלעונו • בחרות אפם בנו : אי הפים שטפנו • נחלה •
 עבר על נפשנו : אי עבר על נפשנו • הפים הזידונים : ברוך •
 " שלא נתנו טרף לשניהם : נפשנו כצפור נמלטה מפח •
 ינקשים • הפח נשבר ואנחנו נמלטנו : עזרנו בשם " עשה •
 שמים וארץ :

trails. My strength is dried up like a potsherd, and my tongue cleaveth to my mouth; and thou hast brought me near the dust of death. For dogs have encompassed me; the assembly of the wicked have enclosed me: as a lion have they seized my hands and feet. I may number all my bones, they look and stare upon me. They part my raiment among them, and cast lots for my garment. But thou, O Eternal Self Existent! be not far from me; O *thou who art my strength*, hasten to my aid, deliver my life from the sword: my soul (LXI.) from the power of the dog. Save me from the lion's mouth: for thou hast delivered me from the horns of the unicorns. I will declare thy name unto my brethren: in the midst of the congregation will I praise thee. Ye who fear the Eternal Self Existent, praise him: all ye seed of Jacob, glorify him; and reverence him, all ye seed of Israel. For he hath not despised nor abhorred the affliction of the poor; neither hath he hid his face from him, but when he cried unto him, he heard. *Thou hast given me occasion to praise thee in the great congregation: I will pay my vows in the presence of those who fear him.* The meek shall eat and be satisfied; they who seek the Eternal Self Existent shall praise him: your heart shall be lively for ever. All the ends of the earth shall remember and return unto the Eternal Self Existent; and all the families of the nations shall worship before thee. For the kingdom is the Eternal Self Existent's; and he governeth the nations. All they who are fat upon the earth shall eat, and worship him: *all* they who go down to the dust, shall bow down before him; for none can keep alive his own soul. A seed (1) shall serve him, it shall rehearse *the praise of the Eternal Self Existent*, from generation to generation. They shall come, and shall declare his righteousness unto people yet unborn, what he hath done.

Then say קריש לעילא and the Evening Service, 'till in all the earth; inserting עמיה in the עמיה Then say קריש לעילא And the Reader reads the Book of Esther. Then say ואתה קריש and the following.

שיר המעלות A SONG OF DEGREES OF DAVID.—Israel may now say, but for the Eternal Self Existent, who was on our side: but for the Eternal Self Existent, who was on our side, when men rose up against us; they had swallowed us up quick, when their wrath was kindled against us. Then the waters had overwhelmed us, the stream had gone over our soul. Then the